

Dat was Pim Gras, dit is H III, NOS Jazz, M&R. Ik herhaal nogmaars eens de mededeling die ik vorige week deed: met regelmaat krijg ik brieven en telefoontjes van mensen die de een of andere aflevering in deze serie gemist hebben, en de NOS kan en mag geen programmas aan particulieren naleveren. Enige oplossing: stuur uw naam adres en telefoonnummer, ~~_____~~

van wijf maken daar een lijst van die we aan iedereen toesturen, ^{zo} kunt u zelf contacten leggen. Dus: een briefkaart met naam, adres en vooral telefoonnummer aan: NOS - DRP, Potsbus 10, 1200 JB Hilversum. En zet u er op 'Jazz-geschiedenis'. Nu: NOS Jazzgeschiedenis deel 48.

plaat 1

Benny Goodman Trio: Body and soul (Grey, Saur, Heyman)
A/3 - 3:30 - RCA Victor 730.629

New York, 12 juli 1935, voor Victor voor 't eerst op de plaat het Benny Goodman Trio: Benny Goodman-klarinet, Teddy Wilson-piano, Gene Krupa-drums, u hoorde "Body and soul". Producer John Hammond was zeer betrokken bij de carrière van Benny Goodman, (één van zijn zusters zou 4* jaar later met Goodman trouwen maar daar had Hammond niets mee te maken, in tegendeel), maar ook aan de zij-lijnen was hij actief. Toen de Goodman Band onderweg was naar Holly wood, organiseerde Hammond in Chicago een session voor Engelse Parlophone ^{met} een groep uit de Goodman Band o.l.v. drummer Gene Krupa, die net als Goodman zelf in Chicago geboren was. Nate Kazebier-trompet, Joe Harris-trombone, Benny Goodman-klarinet, Dick Clark-tenorsaxofoon, inmiddels Jess Stacey-piano, Allan Reuss-gitaar, en als leider Gene Krupa-drums. Het stuk dat u nu hoort draait om de enige niet-Goodman-musicus, bassist Israel Crosby, ook de enige niet-witte musicus in de groep. Deze Israel Crosby was de eerste moderne bassist, de eerste die nadacht over accoorden en melodische lijnen - als voorloper van de veel bekender Jimmy Blanton, ~~_____~~ "Blues of Israel".

* moet
6 zijn
v.R. 4/83

plaat 2

Gene Krupa a/h Chicagoans: Blues of Israel (Gene Krupa)
A/2 - 3:08 - Regal REG 2041

"Blues of Israel", en dat was bassist Israel Crosby, ^{ten onrechte weinig behandeld,} op 19 november 1935 in Chicago voor Engelse Parlophone met drummer Gene Krupa and his Chicagoans, een kleine groep uit de Benny Goodman Band, ^{die} snel uitgroeide toen tot het populairste blanke orkest. Frappant, om het zo maar te zeggen, was dat ~~_____~~ hele succesvolle swingrepertoire van Goodman bestond uit arrangementen en composities van zwarte musici ^{van} soms orkestleiders als Fletcher Henderson, die eenvoudig door hun huidskleur nooit de hoogst betaalde engagements konden krijgen ^{zoals} ~~_____~~ Goodman, ~~_____~~. En zijn volgers als de Dorsey Brothers, Artie Shaw, en uiteindelijk tientallen anderen.

lijvel het

waarmee hij ^{= 2 =} jarepeld in de Benny Ballroom speelde.

Een van die zwarte arrangeurs was Edgar Sampson, saxofonist uit de Chick Webb Band, ^(Sampson was) een geboren en getogen New Yorker, hij leefde van 1907 tot '73, ^{dit is} één van zijn klassiek geworden stukken, hier gespeeld door de Benny Goodman Band: "Stompin' at the Savoy".

plaat 3

Benny Goodman a/h Orchestra: Stompin' at the Savoy (Sampson, Webb, Goodman)
A/2 - 3:11 - RCA Victor 741.084

"Stompin' at the Savoy", de Benny Goodman Band voor Victor in Chicago op 24 januari 1936. Compositie en arrangement van Edgar Sampson voor de band van Chick Webb, die vanwege de auteursrechten dan ook zijn naam als medecomponist opgaf, en dat is Goodman, die er helemaal niets mee te maken had, ook gelukt. Teddy Wilson ~~was~~ was in oktober 1933 door Benny Carter naar New York gehaald en in juli '35 maakte hij zijn eerste opnamen met Goodman's Trio. Drummer Lionel Hampton die bij Les Hite in Los Angeles speelde toen Louis Armstrong met dat orkest opnamen maakte in 1930, had daarna aan de Westkust een leuke carrière opgebouwd als orkestleider-drummer en de eerste echte jazz-vibrafonist. Voor Goodman kwam hij in augustus 1936 naar New York, ^{en} de 26ste werd voor Victor de eerste Quartet-session gedaan, het eerste stuk was "Dinah".

plaat 1

plaat 1

Benny Goodman Quartet: Dinah (Lewis, Young, Akst)
E/1 - 2:40 - RCA Victor 730.629

Benny Goodman-klarinet, Lionel Hampton-vibrafoon, Teddy Wilson-piano, Gene Krupa-drums: "Dinah", eerst opgenomen stuk bij de eerste Victor-session door het Benny Goodman Quartet, ^{26 augustus} 1936. De big band nu, op 16 juni 1936 voor Victor in New York, met weer een stuk van een zwarte arrangeur, Jimmy Mundy. Dit is zijn "House hop".

plaat 3

Benny Goodman a/h Orchestra: House hop (Jimmy Mundy)
A/6 - 2:29 - RCA Victor 741.084

"House hop" van de bekende swing-arrangeur Jimmy Mundy, (ook hier zette Goodman zijn naam er weer bij als medecomponist), door de Benny Goodman Band op 16 juni 1936 in New York voor Victor opgenomen. 3 februari '37 nam het kwartet weer op, sinds november '36 was het niet meer een studio-groep, maar geïntegreerd in de Goodman-organisatie. De vier traden afwisselend met de big band op, en daar was aan de kant van Hampton en Wilson het doorslikken van vernederingen voor nodig, van Goodman's kant enige moed en doorzettingsvermogen. Omdat het toen, zeker niet in de keurige hotel-dancings, gebruikelijk was dat blanken en zwarten samen in één formatie te zien waren. "Runnin' wild".

plaat 4

Benny Goodman Quartet: Runnin' wild (Grey, Wood, Gibbs)
A/laatste - 2:33 - RCA Victor 730.707.

"Runnin' wild", een van de grote successtukken van het Benny Goodman Quartet, eerste opname, voor Victor in New York, 3 februari 1937. Benny Goodman-klarinet, Lionel Hampton-vibrafoon, Teddy Wilson-piano, Gene Krupa-drums. Studio-opnamen zijn in de meeste gevallen een flauwe afspiegeling van de werkelijkheid als het om jazz gaat, om spontane, voor het grootste deel geïmproviseerde muziek. Daarom nu een van de weinige live-opnamen uit die tijd, een concert, mogelijk voor radio, door hetzelfde kwartet met hetzelfde stuk: "Runnin' wild". ~~Stuk van deel 48 in de NOS Jazz~~
Benny Goodman Quartet: Runnin' wild (Grey, Wood, Gibbs) ~~geschiedenis, MNR.~~
A/1 - 3:00 - CBS 88141

plaat 5

XX
XX

0-00 0-3

Het Benny Goodman Quartet met "Runnin' wild", erjens in 't jaar 1937 opgenomen bij een concert, pas in de jaren '50 voor 't eerst op de plaat verschenen via Columbia.
Dit was 't slot van deel 48 in de NOS - Den geschiedenis, MNR.

4

22 00
2 33
3 00

48
20 21